

บันทึกความเข้าใจ

ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนสิทธิการจราจรสำหรับการขนส่งข้ามพรมแดน

ณ จุดผ่านแดนอรัญประเทศ-ปอยเปต

เพื่อการเริ่มใช้ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคสุ่มแม่น้ำโขง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ภาคีในบันทึกความเข้าใจ” (“บันทึกความเข้าใจ”)

อ้างถึงความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร ซึ่งมีการลงนามครั้งแรกเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2542 ณ กรุงเทพมหานคร และมีการแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2544 ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งราชอาณาจักรกัมพูชาได้ภาคยานุวัติเข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2544 ณ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐประชาชนจีนได้ภาคยานุวัติเข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2545 ณ กรุงเทพมหานคร สหภาพพม่าได้ภาคยานุวัติเข้าเป็นภาคีเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2546 ณ เมืองต้าลี่ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2548 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2547 ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ความตกลง”

อ้างถึง บันทึกความเข้าใจในการเริ่มใช้ความตกลงฯ ณ จุดผ่านแดนอรัญประเทศ ราชอาณาจักรไทยและจุดผ่านแดนปอยเปต ราชอาณาจักรกัมพูชา ซึ่งมีการลงนามเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2548 ณ เมืองคุนหมิง สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่าบันทึกความเข้าใจในการเริ่มใช้ความตกลงฯ ที่กำหนดให้มีความตกลงสองฝ่ายว่าด้วยการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศทั้งสองเพื่อกำหนดรายละเอียดได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ความสัมพันธ์ของบันทึกความเข้าใจกับความตกลงฯ และบันทึกความเข้าใจในการเริ่มใช้ความตกลงฯ

บันทึกความเข้าใจถือเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกความเข้าใจในการเริ่มใช้ความตกลงฯ และมีผลบังคับใช้เท่าเทียมกัน ให้นำข้อบทที่เกี่ยวข้องกับความตกลงฯ และบันทึกความเข้าใจในการเริ่มใช้ความตกลงฯ มาใช้กับบันทึกความเข้าใจด้วย

ข้อ 2 ลักษณะชั่วคราวของบันทึกความเข้าใจ

บันทึกความเข้าใจจะกำหนดมาตรการชั่วคราวสำหรับการแลกเปลี่ยนสิทธิการจราจรระหว่างภาคีในบันทึกความเข้าใจ จนกว่าจะถึงเวลาที่ภาคีผนวกและพิธีสารแนบท้ายความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ระหว่างภาคีในบันทึกความเข้าใจ

ร่างสุดท้าย

ข้อ 3 คำจำกัดความพาหนะที่ใช้ในเชิงพาณิชย์และพาหนะที่ไม่ได้ใช้ในเชิงพาณิชย์

เพื่อวัตถุประสงค์ของบันทึกความเข้าใจนี้ (ก) พาหนะที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ หมายถึง พาหนะที่จดทะเบียนในประเทศไทยผู้ส่ง ซึ่งใช้สำหรับการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินจ้าง(remuneration) บำเหน็จ(reward) หรือค่าตอบแทนอื่น(consideration) หรือการขนส่งสินค้าเพื่อกิจการ(industrial) หรือการขนส่งสินค้าในเชิงพาณิชย์ไม่ว่าจะได้รับสินจ้างหรือไม่ และ (ข) พาหนะที่ไม่ได้ใช้ในเชิงพาณิชย์ หมายถึง พาหนะที่ไม่ใช่พาหนะที่ใช้ในเชิงพาณิชย์

ข้อ 4 ขอบเขตการบังคับใช้ของบันทึกความเข้าใจในเชิงพื้นที่

บันทึกความเข้าใจจะบังคับใช้ต่อการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปต โดยสำหรับพาหนะที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ การขนส่งสินค้าและผู้โดยสารทางถนนข้ามพรมแดนระหว่างสองประเทศผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปตจะต้องอยู่ในเส้นทางในราชอาณาจักรกัมพูชาและราชอาณาจักรไทยที่ระบุในส่วนแนบท้าย 1 ของพิธีสาร 1 ตามความตกลงฯ (ส่วนแนบท้าย 1) รวมถึงถนนในจังหวัดที่เส้นทางนั้นผ่าน

คณะกรรมการอำนวยความสะดวกการขนส่งแห่งชาติของภาคีในบันทึกความเข้าใจอาจจะเรียกร้องให้ภาคีในบันทึกความเข้าใจอีกฝ่ายหนึ่งรวมเส้นทางของการขนส่งและจังหวัดในดินแดนของภาคีในบันทึกความเข้าใจอีกฝ่ายหนึ่งที่อยู่นอกเหนือจากที่ระบุไว้ข้างต้น ถ้าภาคีในบันทึกความเข้าใจอนุญาตตามข้อเรียกร้องดังกล่าวบางส่วนหรือทั้งหมด จะต้องแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบผลการพิจารณา นั้น รวมถึงวันที่มีผลบังคับใช้ในการเพิ่มเส้นทาง ภาคีในบันทึกความเข้าใจอีกฝ่ายหนึ่งจะแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการอำนวยความสะดวกการขนส่งแห่งชาติโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

การเพิ่มเส้นทางถนนและจังหวัดไว้ในขอบเขตการบังคับใช้ของบันทึกความเข้าใจในเชิงพื้นที่จะต้องได้รับความเห็นชอบร่วมกันจากผู้ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากคณะกรรมการอำนวยความสะดวกการขนส่งแห่งชาติของภาคีในบันทึกความเข้าใจ โดยจะมีผลบังคับใช้อย่างน้อย 30 วัน ภายหลังจากรวมไว้ในความตกลง ยกเว้นมีการตกลงเป็นอย่างอื่น

ข้อ 5 พาหนะสำหรับการขนส่งข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปต

(ก) พาหนะสำหรับการขนส่งข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปต จะต้องเป็น 'รถยนต์' ซึ่งหมายถึง พาหนะที่ใช้พลังงานขับเคลื่อนที่ปกติใช้ขนส่งผู้โดยสารหรือสินค้าทางถนน รวมถึงรถเดี่ยว รถที่มีการพ่วง(รถที่ลากจูงรถกึ่งพ่วง) และรถกึ่งพ่วง (รถซึ่งถูกลากโดยรถยนต์อีกคันหนึ่งโดยวิธีซึ่งส่วนหนึ่งของรถถูกรวางซ้อนบนรถยนต์คันที่ลาก และนั่งหนักส่วนใหญ่ของรถและน้ำหนักบรรทุกถูกรองรับโดยรถยนต์คันที่ลากนั้น) แต่ไม่รวมพาหนะที่ใช้สำหรับการขนส่งผู้โดยสารหรือสินค้าทางถนนหรือสำหรับลากพาหนะที่ใช้สำหรับการขนส่งผู้โดยสารหรือสินค้าทางถนนโดยไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการนี้ เช่น รถแทรกเตอร์เพื่อการเกษตร หรือเครื่องมือในการสร้างถนน และไม่รวมถึงพาหนะขนส่งทางรถไฟ รถจักรยานยนต์ขนาดเล็กและรถจักรยานยนต์

ร่างสุดท้าย

- (ข) ภาควิชาในบันทึกความเข้าใจจะยอมรับร่วมกันซึ่งหนังสือรับรองการจดทะเบียนรถ ใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา (KH-T Cross-Border Transport Permit) หนังสือรับรองการตรวจสภาพรถ และแผ่นป้ายทะเบียนรถ (สำหรับประเทศไทย ติดสติ๊กเกอร์คำแปลแผ่นป้ายทะเบียนรถเป็นภาษาอังกฤษ) ของภาคีอีกฝ่ายในบันทึกความเข้าใจ
- (ค) ให้ใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับพาหนะสำหรับการขนส่งข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปต ดังต่อไปนี้
- (1) พาหนะในการขนส่งข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปต จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการจราจรและความปลอดภัยของประเทศผู้รับ
 - (2) พาหนะในการขนส่งข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปต จะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดทางเทคนิคดังต่อไปนี้
 - (๑) พาหนะที่ใช้ในการขนส่งสินค้า
 - ก. ความยาวสูงสุด ตามที่ระบุในภาคผนวก ก และ ข
 - ข. ความกว้างสูงสุด ตามที่ระบุในภาคผนวก ค
 - ค. ความสูงสูงสุด ตามที่ระบุในภาคผนวก ง
 - ง. ส่วนยื่นท้าย ตามที่ระบุในภาคผนวก จ และ
 - จ. น้ำหนักที่อนุญาตสูงสุด เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบภายในที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้รับ ซึ่งจะต้องแจ้งต่อหน่วยงานที่มีอำนาจเกี่ยวข้องของทั้งสองประเทศ
 - (๒) พาหนะที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร
 - ก. ความยาวสูงสุดไม่เกิน 12 เมตร
 - ข. ความกว้างสูงสุดไม่เกิน 2.5 เมตร
 - ค. ความสูงสูงสุดไม่เกิน 4.2 เมตร
 - (๓) มาตรฐานไอเสีย ดังนี้

ไอเสีย (ครีน): -50% (ความถี่หรือหน่วย Bosch) หรือ 50 HSU และ
 - (๔) ข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ:
 - ก. ประสิทธิภาพของห้ามล้อ: 50% ของน้ำหนักเพลา และ
 - ข. การลื่นไถลด้านข้าง (side slip): บวก (+) หรือ ลบ (-) 5 เมตร/กิโลเมตร
- (3) พาหนะและคอนเทนเนอร์ที่ใช้สำหรับขนส่งสินค้าข้ามแดนผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปต จะต้องถูกสร้างและติดตั้งอุปกรณ์ในลักษณะที่
- (๑) ไม่สามารถลักลอบสินค้าใดๆ ด้วยวิธีการที่อย่างลับๆ การเอาสินค้าออกหรือนำสินค้าเข้าไปในห้องบรรทุกโดยไม่ทิ้งร่องรอยที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำหรือการทำลายตราประทับศุลกากรอย่างเห็นได้ชัด
 - (๒) สามารถติดตราประทับศุลกากรรวมถึงอุปกรณ์ติดตั้งตามได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ
 - (๓) ปราศจากพื้นที่ปกปิดใดๆ ที่สามารถซ่อนสินค้าได้ และ
 - (๔) เจ้าหน้าที่ศุลกากรสามารถเข้าไปตรวจพื้นที่ทั้งหมดที่ใช้บรรจุสินค้าได้โดยง่าย

ร่างสุดท้าย

ข้อ 6 เครื่องหมายแสดงประเทศ

- (ก) รถยนต์ทุกคันที่ใช้ในการขนส่งข้ามพรมแดนจะต้องแสดงเครื่องหมายแสดงประเทศที่ทำการจดทะเบียนที่ด้านหลัง นอกเหนือจากหมายเลขทะเบียนรถ เครื่องหมายจะต้องประกอบด้วยตัวอักษร 1-3 ตัว เป็นตัวอักษรลาตินตัวพิมพ์ใหญ่ สูงอย่างน้อย 0.08 เมตร และมีช่องไฟกว้างอย่างน้อย 0.01 เมตร ตัวอักษรจะต้องเป็นสีดำบนพื้นขาวที่มีลักษณะวงรีตามแนวนอน
- (ข) เครื่องหมายแสดงประเทศจะต้องไม่รวมกับหมายเลขทะเบียน หรือติดในทางใดทางหนึ่งที่ทำให้เกิดความสับสนกับหมายเลขทะเบียนหรือการมองเห็น
- (ค) วิธีการติดเครื่องหมายแสดงประเทศให้เป็นไปตามระเบียบเกี่ยวกับหมวดเลขทะเบียนรถ
- (ง) เครื่องหมายแสดงประเทศสำหรับรถยนต์ของภาคีสัญญาแต่ละฝ่าย มีดังนี้
 กัมพูชา: KH
 ไทย: T

ข้อ 7 การนำเข้าชั่วคราวซึ่งพาหนะผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปต

ในกรณีที่ยังไม่มีการจัดตั้งระบบของศักรทำประกันระหว่างสองประเทศที่เป็นไปตามมาตรา 5 (iii) ของบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการเริ่มใช้ความตกลงการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติในฐานะมาตรการชั่วคราว ต่อไปนี้

- (ก) รายละเอียดที่ภาคีในบันทึกความเข้าใจเห็นชอบร่วมกันให้ทำการขนส่งข้ามแดนจะมีการแลกเปลี่ยนกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พาหนะที่มีใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดน KH-T จะได้รับอนุญาตให้วิ่งเข้าไปในดินแดนของประเทศผู้รับโดยไม่ต้องวางเงินค้ำประกัน
- (ข) อานพาหนะนำเข้าชั่วคราวในประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้นจะต้องถูกส่งออกไปในสภาพเดิม เว้นแต่ความเสียหายจากการใช้งานภายในระยะเวลาที่อนุญาตตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตศุลกากร มิฉะนั้นจะถือว่าเป็นการนำเข้ารถยนต์ที่ผิดกฎหมายของประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้น และจะถูกดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบภายในที่บัญญัติไว้ของประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้น
- (ค) อะไหล่ที่ไม่ได้ใช้งานหรือส่วนประกอบชำรุดที่ถูกถอดแยกจากรถยนต์จะต้องถูกส่งกลับออกไปหรือต้องชำระภาษีและอากรที่เกี่ยวข้อง
- (ง) อานพาหนะนำเข้าชั่วคราวที่ได้รับความเสียหายอย่างหนักจากอุบัติเหตุจะได้รับการยกเว้นจากการส่งกลับออกไปหาก (ก) ได้มีการชำระค่าภาษีและอากรให้แก่ศุลกากรในประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้นแล้ว หรือ (ข) ถูกทิ้งไว้และเป็นที่ยอมรับของศุลกากรในประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้นแล้ว หรือ (ค) ถูกทำลายภายใต้การควบคุมอย่างเป็นทางการของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดูแลในประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้น โดยบุคคลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำเข้าชั่วคราวเป็นผู้ยกค่าใช้จ่าย และชิ้นส่วนใดที่ผู้ันได้ถูกส่งกลับออกไปหรือได้ชำระภาษีและอากรที่เกี่ยวข้องแล้ว

ร่างสุดท้าย

- (จ) หากบุคคลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะนำเข้าชั่วคราวไม่สามารถส่งยานพาหนะกลับออกไปภายในระยะเวลาที่กำหนด เนื่องจากสถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของตนได้ ผู้นั้นจะต้องยื่นคำร้องขอขยายเวลาการส่งกลับออกไปต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้นก่อนวันหมดอายุ หน่วยงานศุลกากรของประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้นจะยินยอมให้ขยายเวลาได้ หากพอใจได้ว่าเป็นเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุอันสมควรอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของตนทำให้ไม่สามารถส่งกลับออกไปภายในเวลาที่กำหนดได้
- (ฉ) ยานพาหนะนำเข้าชั่วคราวจะต้องได้รับอนุญาตให้อยู่ในเขตแดนของประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้นเป็นระยะเวลาไม่เกิน 60 วัน และสามารถขยายเวลาออกไปได้อีกหนึ่งครั้ง ระยะเวลาไม่เกิน 30 วัน
- (ช) หลักฐานการนำเข้ามาชั่วคราวและส่งกลับออกสำหรับรถยนต์จะต้องเป็นเอกสารแบบฟอร์มใบอนุญาตสินค้าศุลกากรสำหรับยานพาหนะที่นำเข้า/นำออกผ่านจุดตรวจ

ข้อ ๘ ผู้ประกอบการขนส่ง

ผู้ประกอบการขนส่งที่ได้รับอนุญาตโดยถูกต้องและสอดคล้องกับภาคผนวก ฉ จากประเทศผู้ส่งจะมีสิทธิในการประกอบการขนส่งข้ามพรมแดนตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ภาคีในบันทึกความเข้าใจจะแจ้งรายชื่อผู้ประกอบการขนส่งที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบการขนส่งข้ามพรมแดนตามบันทึกความเข้าใจแก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเป็นครั้งคราว ตามที่จำเป็น

ข้อ ๙ การแลกเปลี่ยนสิทธิการจราจร

ให้ใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนสิทธิการจราจร ดังต่อไปนี้

- (ก) ผู้ประกอบการขนส่งของภาคีในบันทึกความเข้าใจจะมีสิทธิปฏิบัติภาระขนส่งข้ามพรมแดนในดินแดนของภาคีในบันทึกความเข้าใจอีกฝ่ายหนึ่งตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ ต่อเมื่อผู้ประกอบการขนส่งนั้นถือใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา (KH-T Cross-Border Transport Permit)* ตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
- (ข) คณะกรรมการอำนาจความสะดวกขนส่งแห่งชาติของประเทศผู้ส่ง หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการอำนาจความสะดวกขนส่งแห่งชาติของประเทศผู้ส่งจะเป็นผู้ออกใบอนุญาตและกระจายใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา (KH-T Cross-Border Transport Permit) ให้แก่ผู้ประกอบการขนส่งของตน โดยถือหลักไม่เลือกปฏิบัติ ภาคีในบันทึกความเข้าใจจะยอมรับร่วมกันซึ่งใบอนุญาตดังกล่าว
- (ค) ในช่วง 12 เดือนแรกหลังจากบันทึกความเข้าใจฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ภาคีในบันทึกความเข้าใจแต่ละฝ่ายจะมีสิทธิออกใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา สำหรับการขนส่งสินค้าและการขนส่งผู้โดยสารไม่ประจำทางผ่านจุดผ่านแดนรัฐประเทศ-พอยต์ รวมกันไม่เกิน 40 ฉบับ หลังจากช่วงเวลาดังกล่าวจะอยู่ที่สี่สาขา ๓ ครั้งความตกลงฯ มีผลใช้บังคับระหว่างภาคีในบันทึกความเข้าใจภาคีในบันทึกความเข้าใจจะหารือและตกลงร่วมกันเกี่ยวกับจำนวนใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา

ร่างสุดท้าย

- (ง) สำหรับการขนส่งผู้โดยสารประจำทาง ภาคีในบันทึกความเข้าใจซึ่งติดแนบของอนุสัญญาในเส้นทางการขนส่งจะต้องดำเนินการที่เหมาะสมเกี่ยวกับเงื่อนไขและหรือจำนวนของใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา
- (จ) ใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชาจะ (1) มีผลตั้งแต่วันที่ออก 1 ปีนับจากวันที่ออก (2) เป็นแบบระบุชื่อผู้รับ ไม่สามารถเปลี่ยนมือ และไม่สามารถโอนสิทธิ์ให้แก่กัน และ (3) สามารถใช้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่ผู้ถือต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งตามภาคผนวก ฉ ของบันทึกความเข้าใจ ที่ยังไม่หมดอายุ
- (ฉ) ใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชาจะต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ โดยไม่ห้ามการใช้ภาษาประจำชาติควบคู่กันไป
- (1) ชื่อใบอนุญาต: ใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา
 - (2) ชื่อ และเครื่องหมาย ที่อยู่ ข้อมูลสำหรับติดต่อ และประเทศ ของหน่วยงานที่ออกใบอนุญาต (ตราประทับ และ/หรือลายเซ็น)
 - (3) ข้อความอ้างอิงถึงบันทึกความเข้าใจ และชัย จ. 1 (2) ของบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการเริ่มใช้ความตกลงฯ
 - (4) รหัสประเทศ (สำหรับกัมพูชา คือ KH และสำหรับไทยคือ T) และหมายเลขใบอนุญาต
 - (5) อายุใบอนุญาต
 - (6) ชนิดใบอนุญาตและชนิดของการประกอบการขนส่งที่ได้รับอนุญาต (สินค้า/ผู้โดยสาร, ประจำทาง/ไม่ประจำทาง)
 - (7) สำหรับพาหนะที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารประจำทาง ให้ระบุเส้นทางการขนส่ง (รวมทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดการเดินทาง) จำนวนเที่ยววิ่งในการประกอบการขนส่ง และน้ำหนักบรรทุกสูงสุดของพาหนะ ตามที่เหมาะสม
 - (8) รายละเอียดของผู้ประกอบการขนส่งที่เป็นผู้รับประโยชน์จากใบอนุญาต เช่น ชื่อและที่อยู่ ใบอนุญาต สถาน์ที่ออกใบอนุญาต วันที่ออกใบอนุญาต ระยะเวลาของใบอนุญาต วันหมดอายุ
 - (9) ช่องว่าง 6 ช่อง สำหรับกรอกหมายเลขทะเบียนพาหนะที่ได้รับการจัดสรรใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา
 - (10) สถานที่และวันที่ยกใบอนุญาต และ
 - (11) การรับรองว่าใบอนุญาตเป็นของจริง (ตราประทับ, ลายเซ็น)
- ภาคีในบันทึกความเข้าใจจะแลกเปลี่ยนตัวอย่างใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา ภายใน 30 วันหลังจากที่บันทึกความเข้าใจมีผลใช้บังคับ
- (ซ) ผู้ถือใบอนุญาตจะต้องจัดสรรใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา ให้แก่พาหนะในการประกอบการขนส่งข้ามพรมแดนที่ตนเห็นสมควร อย่างไรก็ตาม ในเวลาเดียวกันผู้ถือใบอนุญาตจะสามารถใช้ใบอนุญาตหนึ่งใบต่อพาหนะหนึ่งคันเท่านั้น

ร่างสุดท้าย

- (ข) พาหนะที่ได้รับการจัดสรรใบอนุญาตจะต้องมีใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชาฉบับจริงติดไว้กับพาหนะตลอดเวลาที่ทำการประกอบการขนส่งข้ามพรมแดน ใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชาแต่ละฉบับจะใช้ได้กับพาหนะที่มีหมายเลขทะเบียนตรงกับหมายเลขทะเบียนพาหนะที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น

ข้อ 10 เอกสารที่จำเป็น

เอกสารที่ยังไม่หมดอายุ ดังต่อไปนี้ จะต้องติดไปกับยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนหรือรัฐประเทศ-พอยต์ ตลอดเวลาที่อยู่ในดินแดนประเทศผู้รับ

(ก) สำหรับคนขับ

- (1) หนังสือเดินทางหรือเอกสารเดินทางระหว่างประเทศทำนองเดียวกับหนังสือเดินทาง และวีซ่า (ถ้าจำเป็น)
- (2) ใบอนุญาตขับรถภายในประเทศและหนังสือรับรองค่าแปลใบอนุญาตขับรถนั้น / ใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศ
- (3) ใบขาเข้า-ขาออก (สำหรับยื่นให้แก่เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง) และ
- (4) เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศผู้รับ

(ข) สำหรับพาหนะ

- (1) หนังสือรับรองการจดทะเบียนรถ
- (2) ใบอนุญาตขนส่งทางถนนข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา
- (3) รายชื่อผู้โดยสาร
- (4) หนังสือรับรองการตรวจสภาพรถ
- (5) แบบฟอร์มใบขนส่งสินค้าศุลกากรนำเข้าชั่วคราวสำหรับยานพาหนะ
- (6) ใบกรมธรรม์ประกันภัยบุคคลที่สามของประเทศผู้รับ
- (7) เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศผู้รับ

(ค) สำหรับผู้โดยสารและพนักงานประจำรถ

- (1) หนังสือเดินทางหรือเอกสารเดินทางระหว่างประเทศทำนองเดียวกับหนังสือเดินทาง และวีซ่า (ถ้าจำเป็น)
- (2) ใบขาเข้า-ขาออก (สำหรับยื่นให้แก่เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง) และ
- (3) เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศผู้รับ

(ง) สำหรับของ (สินค้า)

- (1) แบบฟอร์มใบขนส่งสินค้าศุลกากร
- (2) บัญชีสินค้าที่บรรทุก
- (3) บัญชีราคาสินค้า (ถ้ามี)
- (4) ใบตราส่งสินค้า (ถ้ามี) และ
- (5) เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องที่เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศที่มีการขนส่งเกิดขึ้น

ร่างสุดท้าย

ข้อ 11 ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการขนส่งข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนของรัฐประเทศ-ปอยเปต
ภาคีในบันทึกความเข้าใจจะแลกเปลี่ยนข้อมูลค่าธรรมเนียมการขนส่งข้ามพรมแดนโดยสอดคล้องกับ
ข้อ 31 ของความตกลง และจะแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงการเปลี่ยนแปลง
ค่าธรรมเนียมการขนส่งข้ามพรมแดนอย่างน้อย 15 วัน ก่อนมีผลในทางปฏิบัติ

ภาคีในบันทึกความเข้าใจแต่ละฝ่ายจะดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าการเก็บค่าธรรมเนียมเป็นไปตามกฎหมาย
และกฎระเบียบของตน

อย่างไรก็ตาม ประเทศด้อยพัฒนา (พิจารณาบนพื้นฐานการกำหนดประเทศด้อยพัฒนาขององค์การ
สหประชาชาติ) อาจเลือกปฏิบัติในการเก็บอัตราค่าผ่านทาง และค่าธรรมเนียมอื่นๆ กับยานพาหนะที่จุด
ทะเบียนในดินแดนของตนได้ เมื่อมีการขนส่งภายในประเทศ

ข้อ 12 การแก้ไข

ภาคีในบันทึกความเข้าใจอาจเสนอให้มีการแก้ไขบันทึกความเข้าใจ การแก้ไขดังกล่าวจะต้องได้รับความ
ยินยอมร่วมกันจากภาคีในบันทึกความเข้าใจ และจะมีผลต่อเมื่อผู้ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจาก
คณะกรรมการอำนวยความสะดวกการขนส่งแห่งชาติของทั้งสองประเทศลงนามในหนังสือแก้ไขบันทึก
ความเข้าใจ

ข้อ 13 การมีผลบังคับใช้

บันทึกความเข้าใจจะมีผลบังคับใช้ภายใน 90 วันหลังจากวันที่มีการลงนาม

ข้อ 14 ข้อสงวน

ไม่อนุญาตให้มีการตั้งข้อสงวนต่อบันทึกความเข้าใจนี้

ข้อ 15 การระงับใช้บันทึกความเข้าใจ

ภาคีในบันทึกความเข้าใจอาจระงับการบังคับใช้บันทึกความเข้าใจทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวโดย
ทันที เมื่อมีการฉ้อฉลที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยภายในประเทศ ภาคีในบันทึกความเข้าใจจะต้อง
แจ้งให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบอย่างเร่งด่วนเกี่ยวกับการระงับใช้ดังกล่าว ซึ่งจะสิ้นสุดลงทันทีเมื่อเหตุการณ
กลับเข้าสู่ภาวะปกติ

ข้อ 16 การระงับข้อพิพาท

ภาคีในบันทึกความเข้าใจจะระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้หรือการตีความบันทึกความเข้าใจตามข้อ ๕ (2)
ของบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการเริ่มใช้ความตกลง

ร่างสุดท้าย

ส่วนแนบท้าย 1: บัญชีรายชื่อแนวเส้นทางเศรษฐกิจ เส้นทาง และจุดผ่านแดนตามพิธีสาร 1 ของความตกลงฯ

ภาคผนวก:

- ก. ความยาวสูงสุดของรถเดี่ยว
- ข. ความยาวสูงสุดของพาหนะที่มีการพ่วง
- ค. ความกว้างสูงสุดของพาหนะ
- ง. ความสูงสูงสุดของพาหนะ
- จ. แผนภาพส่วนยื่นท้ายของพาหนะ
- ฉ. มาตรฐานขั้นต่ำของผู้ประกอบการขนส่งข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนอริยประเทศ-พอยเปต

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจึงได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจนี้

ทำ ณ วันที่ เป็นภาษาอังกฤษโดยมีต้นฉบับจำนวน 2 ฉบับ

ลงนาม

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างสุดท้าย

ส่วนแนบท้าย 1: บัญชีรายชื่อเส้นทางการขนส่งระหว่างประเทศ และจุดผ่านแดนตามพิธีสาร 1 ของความตกลงฯ

1. เส้นทางเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้
 - ก) เส้นทาง : คุณหมิง-อุซึ-หยวนเจียง-โมเฮอ-ซีเมา-เฉียวเจิงหยาง-โมฮาน(จีน)-บ่อเต็น-ห้วยทราย(ลาว) -เชียงของ-เชียงราษ-ดาก-กรุงเทพฯ(ไทย)
 - (i) จุดข้ามแดน : โมฮาน(จีน)-บ่อเต็น(ลาว)
 - (ii) จุดข้ามแดน : ห้วยทราย(ลาว)-เชียงของ(ไทย)
 - ข) เส้นทาง : เชียงตุง-ท่าซี้เหล็ก(พม่า)-แม่สาธ-เชียงราษ-ดาก-กรุงเทพฯ(ไทย)
 - (i) จุดข้ามแดน : ท่าซี้เหล็ก(พม่า)-แม่สาธ(ไทย)
 - ค) เส้นทาง : คุณหมิง-หมีเหลอ-หิ่นช้อ-โคทชวน-เม่งฮือ-เฮกู(จีน)-ลาวโค-ฮานอช-ไฮฟอง(เวียดนาม)
 - (i) จุดข้ามแดน : เฮกู (จีน) -ลาวโค (เวียดนาม)

2. เส้นทางเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก
 - ก) เส้นทาง : เมาะสะหม่ง-เมือวดี-(พม่า)-แม่สอด-พิษณุโลก-ขอนแก่น-กาฬสินธุ์-มุกดาหาร(ไทย)-สะหวันนะเขต-แดนสะหวัน(ลาว)-ลาวบาว-ดองซา-เว้-ดานัง(เวียดนาม)
 - (i) จุดข้ามแดน : เมือวดี(พม่า)-แม่สอด(ไทย)
 - (ii) จุดข้ามแดน : มุกดาหาร(ไทย)-สะหวันนะเขต(ลาว)
 - (iii) จุดข้ามแดน : แดนสะหวัน(ลาว)-ลาวบาว(เวียดนาม)

3. เส้นทางเศรษฐกิจแนวใต้
 - ก) เส้นทาง : กรุงเทพฯ -กบินทร์บุรี-สระแก้ว-อรัญประเทศ หรือ กรุงเทพฯ-แหลมฉบัง-พนมสารคาม-กบินทร์บุรี-สระแก้ว-อรัญประเทศ(ไทย)-ปอยเปต-ศรีโสภณ-เปือย-พนมเปญ-นากหลวง-บาเวต(กัมพูชา) -มอคโบ-โฮจิมินห์ซิตี้-วังเตา (เวียดนาม)
 - (i) จุดข้ามแดน : อรัญประเทศ (ไทย)-ปอยเปต(กัมพูชา)
 - (ii) จุดข้ามแดน : บาเวต(กัมพูชา)-มอคโบ(เวียดนาม)
 - ข) เส้นทาง : กรุงเทพฯ-ตราด-หาดเล็ก(ไทย)-แซมแซม-เกาะกง-สะเรอัมเปิล-กำพด-ลอก (กัมพูชา)
 - (i) จุดข้ามแดน : หาดเล็ก(ไทย)-แซมแซม(กัมพูชา)

4. เส้นทางทางการขนส่งระหว่างประเทศและจุดข้ามแดนอื่นๆ
 - ก) เส้นทาง : คุณหมิง-ฉูฉง-ต้าฉี่-เป่าซาน-หลู่ลี่(จีน)-มุเซ-ลาฮือโอ(พม่า)
 - (i) จุดข้ามแดน : หลู่ลี่(จีน)-มุเซ(พม่า)

ร่างสุดท้าย

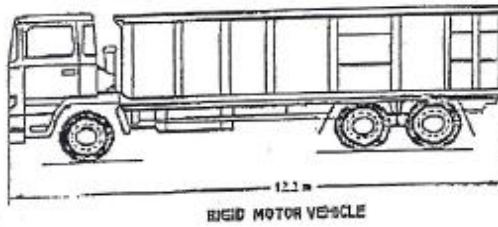
- ข) เส้นทาง : เวียงจันทน์-บ้านบาว-ท่าแขก-เฮโฮ-น-ปากเซ(ลาว)-ชายแดนลาวและ
 กัมพูชา-สะตังเตี๋ย-กระตี-พนมเปญ-สีหนุวิลล์(กัมพูชา)
 (i) จุดข้ามแดน : ชายแดนเวียงขาม(ลาว) - ดงกระดอ(กัมพูชา)
- ค) เส้นทาง : นาเตย-อุตมไซ-ปักมอ-ทรวงระบาง-เวียงจันทน์-ท่านาแล้ง(ลาว) -
 ทนองคาย-อุตรธานี-ขอนแก่น-กรุงเทพฯ (ไทย)
 (i) จุดข้ามแดน : ท่านาแล้ง (ลาว)-ทนองคาย(ไทย)
- ง) เส้นทาง : เวียงจันทน์-บอลิคมไซ (ลาว)-ฮาดิน (เวียดนาม)
 (i) จุดข้ามแดน : นำเพา (ลาว) -เคาโทร (เวียดนาม)
- ช) เส้นทาง : จำปาสัก (ลาว) -อุบลราชธานี (ไทย)
 (i) จุดข้ามแดน : วังเต่า(ลาว) - ช่องเม็ก (ไทย)

ร่างสุดท้าย

Appendix A

ภาคผนวก ก. ความยาวสูงสุดของรถเดี่ยว

MAXIMUM LENGTH OF VEHICLE

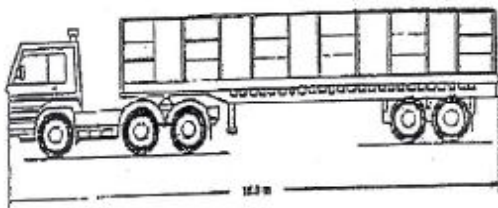

RIGID MOTOR VEHICLE

Appendix B

ภาคผนวก ข. ความยาวสูงสุดของพาหนะที่มีการพ่วง

MAXIMUM LENGTH OF VEHICLE

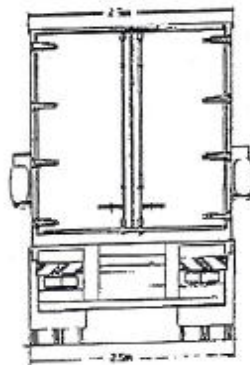

ARTICULATED VEHICLE

Appendix C

ภาคผนวก ค. ความกว้างสูงสุดของพาหนะ

MAXIMUM WIDTH OF VEHICLE

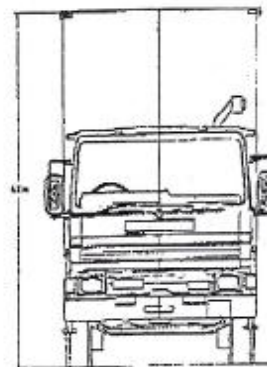

ALL VEHICLES

Appendix D

ภาคผนวก ง. ความสูงสูงสุดของพาหนะ

MAXIMUM HEIGHT OF VEHICLE

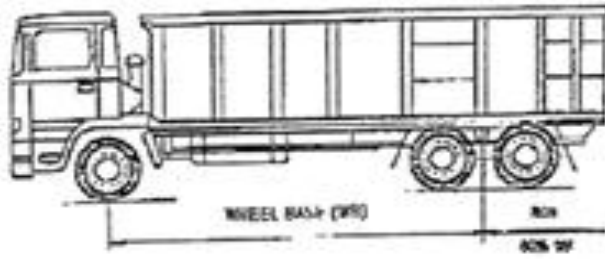

ร่างสุดท้าย

Appendix E

REAR OVERHANG

ภาคผนวก จ.
แผนภาพส่วนท้ายของพาหนะ

ร่างสุดท้าย

ภาคผนวก ฉ: มาตรฐานขั้นต่ำของผู้ประกอบการขนส่งซี เมทวอนแดนผ่านจุดผ่านแดนอัญญุปรอยเทก
ปอยเปต

1. ผู้ประกอบการขนส่งที่จะทำการขนส่งข้ามพรมแดนผ่านจุดผ่านแดนอัญญุปรอยเทก-ปอยเปต จะต้องมีความสัมพันธ์ครบถ้วนตามเงื่อนไขตามที่ระบุ ดังต่อไปนี้

2. คุณสมบัติพื้นฐาน

(ก) ผู้ประกอบการขนส่งจะต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบการขนส่งระหว่างประเทศจากประเทศผู้ส่ง โดยจะต้องผ่านเงื่อนไขขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในภาคผนวกนี้ด้วย

(ข) ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งไม่ใช่บุคคลธรรมดาแต่เป็นนิติบุคคล หรือในกรณีที่เจ้าของกิจการขนส่งไม่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขด้วยตัวเอง บุคคลซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ถาวรในการบริหารกิจการจะต้องมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเรื่องของความน่าเชื่อถือและความสามารถเฉพาะในการประกอบการขนส่ง

(ค) ในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งสูญเสียคุณสมบัติตามที่กำหนด ผู้ประกอบการขนส่งจะต้องถูกถอนการอนุญาต

3. การเป็นเจ้าของข้างมากของคนชาติ

ผู้ประกอบการขนส่งจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(ก) ทุนมากกว่ากึ่งหนึ่งของกิจการผู้ประกอบการขนส่งจะต้องเป็นของคนชาติของประเทศผู้ส่ง และ

(ข) กิจการจะต้องมีการบริหารงานโดยมีคนชาติของประเทศผู้ส่งเป็นข้างมาก

4. ความน่าเชื่อถือ

ผู้ประกอบการขนส่งจะต้องไม่เป็น

(ก) ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดร้ายแรงตามกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของประเทศผู้ส่ง หรือ

(ข) สิ้นความสามารถในการประกอบอาชีพผู้ประกอบการขนส่งทางถนน ด้วยเหตุฝ่าฝืนกฎหมายหรือกฎระเบียบที่บังคับใช้ในการขนส่งทางถนน หรือ

(ค) ถูกประกาศว่าเป็นบุคคลล้มละลาย เว้นแต่ สิทธิ ความสามารถ สิทธิพิเศษ หรือฐานะทางการเงินของผู้ประกอบการขนส่ง ได้กลับคืนมาหรือกลับสู่ฐานะเดิมแล้วแต่กรณีตามกฎหมายหรือกฎระเบียบของประเทศผู้ส่งของผู้ประกอบการขนส่ง

5. ความสามารถเฉพาะในการประกอบการขนส่ง

ประเทศภาคีสัญญาจะตั้งตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ประกอบการขนส่งมีความสามารถในการจัดการกิจการประกอบการขนส่ง ทั้งทางด้านการธุรกิจ การให้บริการที่มีคุณภาพ การแข่งขันที่เป็นธรรม และการประกอบการขนส่งอย่างปลอดภัย ในกรณีที่ประเทศภาคีสัญญาจะกำหนดให้ผู้ประกอบการขนส่งมีความรู้ความสามารถในสาขาดังต่อไปนี้

(ก) ความรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจการขนส่งทางถนน (เช่น สัญญา ความรับผิดของผู้ประกอบการขนส่ง หุ้นส่วน-บริษัท บัญชี กฎหมายแรงงาน กฎหมายภาษี)

ร่างสุดท้าย

- (ข) การบริหารกิจการขนส่ง (เช่น การคำนวณต้นทุนและราคา การชำระหนี้และวิธีจัดการการเงิน การควบคุมราคา ประกันภัย คนกลางในการขนส่ง เทคนิคการจัดการ การตลาด)
- (ค) เงื่อนไขและข้อกำหนดในการเข้าสู่ตลาด ถ้ามี (เช่น การเข้าประกอบอาชีพ เอกสารการขนส่ง การแข่งขันที่เป็นธรรม/การต่อต้านการผูกตลาด)
- (ง) ความรู้ด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง (เช่น ขนาดและน้ำหนักของพาหนะ การเลือกพาหนะ การซ่อมบำรุงพาหนะ การบรรทุกและขนถ่ายสิ่งของจากพาหนะ การขนส่งสินค้าอันตรายและสินค้าเน่าเสียง่าย หลักการในการรักษาสิ่งแวดล้อมในการจราจรทางถนน) และ
- (จ) ความปลอดภัยทางถนน (เช่น กฎระเบียบการใช้ถนน การป้องกันและบรรเทาอุบัติเหตุทางถนน)

6. ฐานะการเงิน

- (ก) ผู้ประกอบการขนส่งจะต้องมีระบบทางการเงินเพียงพอที่จะประกันการประกอบการและการบริหารกิจการขนส่ง
- (ข) ในการประเมินฐานะทางการเงินของผู้ประกอบการขนส่ง อาจนำสิ่งต่อไปนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณา บัญชีรับ-จ่ายของผู้ประกอบการขนส่ง ทรัพย์สิน เครดิตในบัญชีธนาคาร ความสามารถในการกู้ การค้าประกันของธนาคาร ขอบเขตความคุ้มครองของประกันความรับผิดที่มี